

Pacific Herald.

Følelsebetragtning.

Min Sjæl er bedrøvet indtil Døden.

Det vilde langt overflødig et Kennet for disse og Normen at forklare og ubeslægtede Indblik af disse ubegribeelige Ord. Tante vi os disse Ord hos en Dødsfange, der føres til Retterstedet, eller hos en Døds, eller ethvert andet Menneske, som er forsvundet under Væden af sine Synder, da kunne vi forstaa dem. Men nu er det den Herre Jesus, den evige og heilige Gud, som udtaler dem, og derfor overflødig det var Kædet; vi kunne si andet end sandt, høre og forstaaes over disse Ord i Jesu Mund. Da Jesu gik over Jerusalem og ved mange lignende Leiligheder, var han uafsluttet bedrøvet; men den Høflige som af hans Mektighed; nu detimod lider han selv: **Min Sjæl, siger han, er bedrøvet indtil Døden.** Sinets Herre lider Dødsstraf. Døden er nu sammen ham som var, at hans Sjæl er bedrøvet; Døden, som er sammen til Verden forudsættelse Sunden, anfaldet nu ham, der var sundet, men som for os var „gjort til Sønd.“

Vi hende jo, „at Kristus var skadet var forladt af Gud, Forudsættelse af denne Forladthed var vel indtrædt; hvor pinligt maatte det ikke føles, at Forholdet mellem Faderen og Sønnen begyndte at blive fremmed. Han, som tidligere erklærede: „denne er min Søn den elskede.“ han skulde nu betragte den samme Søn kaldes, som en Døds betragter Forbrøderen; al Mærkelig og Uaflyd skulde være borte, og i deres Sted skulde Søndens Sønd, Døden, fremtræde. I samme Grad, som den himmelske Fader hørte sig som vel ogsaa Faderen have nærmet sig — dog nei, vi vilde ikke forsøge at udforske denne ugrundelige Gienstand. Vi sande derfor helt ensidigt ved Jesu Ord: **Min Sjæl er bedrøvet indtil Døden;** Alt, hvad disse Ord indeholde, vil vel Evigheden andehøre.

At nu Jesu blotte sin Sjæl tilstand for sine Disciple, indeholdt uden Tvivl en stor Udgangsvej. De

havde læst ham i Herilighed, nu til de lære at hende hans Forbedelse. Det kunde synes, som om Faderen vilde have bemærket Anledningen til at indføre i Discipulenes Sind den Tante: **Men man vil ikke være den levende Guds Søn, efter som hans Sjæl er bedrøvet.** Da Jesu, denne Jære uagtet, hende sin Bedrøvelse, som kunne si forstille os, hvor du denne Bedrøvelse var, som noget mere, som han vel vidste, at den endeligen til de elskelige Disciple vil ikke kunde hende ham den mindste Opholdelse.

Quod nu os angaar, som indbefatter denne Jesu Bedrøvelse er det af alt det betydelige Indhold, som Jesu gennem Verden lægger ind i disse Ord: **Sandeligen du som mig til at tjene i dine Synder, du gjorde mig Noie med dine Misgerninger.** Quod Jesu ikke kunne hende denne Bedrøvelse, som havde os maattet hende; men de havde heller ikke en eneste Sjæl som nei hende; **Min Mund frader sig i Gud, min Afsæt.** Det vilde da ikke være for meget, om hvert Guds Barn i Troenssamfundets glade Tider vil alvorligt betænke, at Grundvæden for deres Glæde er lagt ved Jesu Bedrøvelse indtil Døden; dog er vel denne Samfundelse overflødig; thi nogen vil Glæde er ikke uafsluttet paa Sunden Grundvold, somnd hør Voklang, hvor mat den og som var, hører, somnd forduigt, paa denne Jesu Bedrøvelse indtil Døden.

At dette er det nu indledt kort, at Bedrøvelse gi forud for Selv og Fred; dette har ogsaa enhver kristen Sjæl læst erfart. Hvorfor der ikke ligger noget Dødsstraf i nogen andens Bedrøvelse end Jesu, som ligger det dog i Sjælens Kædet, at vi gennem nogen Bedrøvelse man indgaa i Guds Rige. Det er netop Kædet om dette Mektigheds Tund, som gjør Sjælens ud af samme som dørstid, og Vestangen efter som indetlig.

Med fuldeste Hjerte og fuldeste Overbevisning længe en kristen Sjæl:

Men har jeg fundet det, jeg græder Mit Saligheds Rige paa. Den Grund er Jesu Død og Vunder, Quod den for Verdens Grundvold som Det er en Grund, der sig har, Om Jord og Himmel selv længe.

Guds Død taler om den Sorg, som er efter Guds Sind, og at Herren ikke forlader et bedrøvet og inderskult Hjerte. Denne Bedrøvelse er kaldes ingen Vokse, men tværtimod Veien til Glæde og Salighed, ja, Jesu siger endog Saligere de Bedrøvede. Der ligger kaldes en vis Salighed allerede i Bedrøvelsen, hvad skal det da ikke blive, naar den Bedrøvede indstiller; men ei vilde Bedrøvelsen kunde indeholde nogen Salighed, om alle Jesu selv havde været bedrøvet.

Den Bedrøvelse som er efter Gud, virker Omvendelse til Salighed, som alle forstodes; og alligevel indtil de fleste Mennesker denne Sorg. De vilde sig paa lang Afstand fra alt andet, da de frugter for at blive bedrøvede. De vende sig Blif med det Herdige. De ville i Verden, Sunden og den uafsluttet Dødsstraf enten finde Glæde eller Sorg, og i begge Tilfælde hende sig en evig Vokse. Men de vilde Glæde i Vokse, som siger Guds Ord, at Verden skal forsvare med dens Lister og Begjæringer; under dem hende Sorg i Verden, som siger Guds Ord, at Verdens Bedrøvelse virker Døden. At Jesu var bedrøvet indtil Døden, som kaldes ikke kunne dem tilgode; thi de ville ikke kunne til Guds Rige, efter som vi gennem nogen Bedrøvelse kunne hende.

O, Herre Jesus! Du var kaldes uafsluttet været bedrøvet indtil Døden, da du var dine Synder. At som forbered dig over den, som leve tilfreds og glade i Sunden, vil den din Bedrøvelse, og hør den i deres Hjerte, om den skal være forsvaret. Og den, som uafsluttet er kaldes i dit dørstid, du har ja, Herre Jesus, at de skundom blive ledende og læge eller uafsluttet Glæder, de frøde sig over sin Glæde, sin Sorg, sin Tro m. m. At til dem din So-

bedrøvelse for Dig som deres Barn i Kristi og den eneste rette Gienstand for deres Glæde.

Jesu dine døde Vunder Og din sundebede Død Trøster mig i alle Stunder. Ihi Vokse Dødsstraf. Alder noget andet mig ind. Strafs jeg tander i mit Sind Gaa din Vokse, som forboder Mig at drive Skam med Vokse.

(Janssen).

Bedrøvelse for „Noget om Omvendelse.“

I Betragtning af det mærkelige Stille: „Omvendelsen“ (af S. G. Sind) var det mig tilfaldt at forsøge, at det aldrig har faldt mig ind et begreb eller forstaa den Sandhed, at der til Omvendelsen altid hører Anger over Sunden og Tro paa Kristus.

1. Underligt er det, at nogen finder denne Sandhed forbigaaet og benegtet i de fire Evangelier, som er læst i „Herald“ for 5. Dec. sidste. Som Overlæst peger paa det ikke mit Maal at fremlægge en dogmatisk Udredning af Omvendelsen, men kun at fremsette som Samtaleemner enkelte væsentlige Stykker af vor Kristentro angående Omvendelsen. Jeg maatte vel have Met til at forudsætte, at havde Menigheden og „Herald“'s Læsere vidste en Del mere om Omvendelsen, end der kunde fremsettes i et kort Bedrøvet for Samtale i Menigheden, hvor Guds Ord skulde behandles til Opmærksomhed og Bestrøvelse af ret Anger og Tro eller Omvendelse. Jeg kendte Met ikke paa at lægge en Afhandling om Tro eller om Evangelien, eller om kaldes Boden skulde afsluttes.

2. Det første Punkt peger paa vor lægelige Tilstand efter Søndensaldet og advorerer mod den Tante, at den kunde Bod som uafsluttet af Mennesket selv. Det andet Punkt peger Strafs paa Sjælens, nemlig Guds

naadige Vilje og hans Raadensidder. Dødet og Soframmentene, hvorved Guds egen Haand er virksom til Menneffenes Frelse. Naar der i dette Punkt siges, at den Helligaand „løfter og drager, ikke ved Tving, men ved Raadens Magt til at vende sig bort fra Synden“, da maa vel alle forstaa, at dette sker just derved, at Synderen lærer at angre og fortryde sine Synder og nu i Jøfelsen af sin Synd og Sommer ogsaa lyder Dragelsen til Kristus og af ham faar Syndernes Forladelse, Reftardighed, Fri og Salighed, som ogsaa her er sagt. Dette er jo Gudens Edele Stoffe, Troen.

3. Vi er dog vel enige i, at bare Lov og Trusel uden Evangeliets Belønning og Fortilering aldrig alene kan frembringe den Anger, som er en Del af Omvendelsen. Thi „med Syndens Aabenbarelse forholder det sig faaledes“, siger Bekfendelsen: „Efterdi Moses's Døffe hængte for alle Menneffers Pine, faaledes de blot høre Lovens Forbud og intet om Kristus, og efterdi de faaledes ikke af Lovens lære tet at fende sin Synd, men enten blive fornuftelige Døffere som Fariseerne eller fortulle som Juder, faa tager Kristus Lovens i sine egne Hænder og udlægger den aandeligen. Matth. 5 (21 ff.) 7 (14). Og paa den Maade bliver Guds Brede fra Himmelen af aabenbar for alle Syndere, hvor stor den er; derved blive de deuvilte til Lovens og nu lære de først ret af samme sin Synd at fende, hvilken Erfkendelse Moses aldrig vilde have kunnet oftringe dem.“

4. Jeg har selvfølgelig ikke det ringefte af indvænde med de Udtalelser fra før, som er anførte af Dr. Stud. De omstøder ingen Del af den Værd, som disse Punkter fremfatter. Kun maa jeg vtro min Bebrøvelse over, at man vil angribe og forfalte en Fremftilling af vigtige Sandheder, fordi disse ikke er faaledes fhematiferet eller nummeret, som andre synes, at de burde være. Det fremmer ikke Tillid og Enighed, men noget ganske andet.

Med samme Ret kunde man fandre Petrus, da nogle spurgte:

„Goad fkalde vi gjøre?“

„Gaa fagde til dem: Omvender eder og hver af eder lader sig løbe i Jefu Kristi Naam til Syndernes Forladelse. Ap. Gjer. 2, 38.“

Toldere spurgte Johannes den Døber: „Hvorf, hvad fkalde vi gjøre?“ Gaa fagde til dem: „Strævet ikke mere end eder er forordnet. Til Rifodenns høer Vorherre bare: Sandelig, fandelig høer jeg dig, uden at nogen bliver født paany, faa kan ikke fe Guds Rige.“

5. Er det faudt, at mine 4 Punkter med Overfkrift: „Noget om Omvendelsen“, angivelig vil fremfille Læren om en Synders Omvendelse til Gud, men har fprungt over væsentlige Ting?“

Er Doktræns 10 Punkter med Overfkrift: „Omvendelsen“ fuffe fudfæle, om nogen vilde paa dem bruge lignende Øffs?“

I af Næfthedighed
B. Hartad.

Frafalden, men ikke fortabt.

Deene afpandte Stole, fære Syfende, Naar i en fuldfændig Raadftæring til vor: vidfgaende i fit Goad for alle Menneffer, trængende lad i Dødder, vil aldrig har drømt om i de hellige fkrifter, udfindende en trofaldig, myffik Fortællning, hvor vi neppe kan famle os frem til en ligefrem, bogftavelig Mening. Vi jværes kun at være Værd ved Siden af disse Vidmand. Og dog — og dog tror jeg, disse Vife tilftrænger Børnene; Kirken i ethvert Tilfælde tilftrænger og indelutter alle; thi den er en Jord og et Rige, ikke blot en theologifk Stole.“

I Freglen er igjen Konfliktterne af et andet Slags. I dette Vand hvor Gøble fildedes under vilde Balkonaller og affindige Fejter, og som senere blev det sprindelige Hjem for vor Tertullians Montanisme, vedbliver frøndeles Kvindens Geartfæller og profetifke Inspirationer, men nu for Stærtedelen fuldfændig udenfor Kirken. Og her i Rom fynes fampnen — paa romfif Maaner — fornemmelig at dreie sig om Sager vedrørende Skryfften, om Bifkopens Autoritet, om en fterk Organisation, fraft og kraftig uof til at kunne modfætte sig Verden her i dens Magts Centrum.

Overalt fynes jeg at gjære den Jøgtfagelle, at Reglerne og Stærfen er bleven ftrængere. Underfiden forekommer det mig fom en Garnifon, fammenfat og organiferet for en Befæiring og et Angreb; thi retlig fom Verden er fuld nu er for os, fommer jeg dog ofte vor Bifkop Cyprians Frygt ihu.

„Gaa faa fagt et Gitter jværes de vilde Dyr, der kan bli fnappe Løs paa os, at være indelutterede.“

Thi Verden er meget ufuffelig, fære Syfende! Uden Goad, uden

*) Theologerne (d. e. de Gudofe) var Sværmere, fom befattede sig med mange Indbildninger og Spekulationer angaaende Gud og Vandverdenen.

Jædrolandsfærlighed, uden underfaatlig Trækfod, uden fter mere fændfkap til sine Herffere end det, de fit gjennem deres Befættning. Og mange hader os; de fattige Bedvæinger anfølyft og høffig fom Fjender af Guderne, naarfomhelst en Befættelse eller Hungerfærd indtræffer og de fer de Røffer vi har fordraget fra at tilbede Guderne og formilde dem; Afloferne anvender en mildere Fremgangsmaade, men er ligfaa afgjorte Raadftandere, idet de anfer os for overtroiffe Fjender af Statens Enhed og Gæfherredømme.

Og hvem kan fige, naar det gamle Møbert med os kan blive ladet løse?“

I fæpør Møffe er der Martorgætte eller de endnu helligere Genofetter*). Helligde dem der er bleven opbrændte eller opvædt af vilde Dyr. Og disse Gævfteder er de hellige Menesteder, hvor vorre Øjertter paa det allerindeluffte drøges til hinanden.

I Sæverne, Alexandria, Lyon, Bienne og her i Rom har jeg tall med behøgede Mand og Kvinder, der — ligefom vor Befætteder — har været Vidne til Befættedernes Dødfæmpne.

Og disse — Gærfere, Alexandriaere, Gallier, Latiner, Fregere og Jøder, Aflofer, Talsmand for Religionfæid, fuffe Tilhængere af Epifkopatets Værfættighe — høde ikke for Filofofien eller vilde Værfættninger vedrørende Parofleten, eller for Epifkopatet, men for En, kun for en, den Hellige, i hvem hele Kirken er et, for Kristus, Frelferen, Menneffenes Søn og Guds Søn.“

I ander Tveve fortalte han om de forffjellige Stæder han faa: de lave fændige Kyfter ved Alexandria; Sifkens frugfbare Dal, hvor Iuftinus Martur havde levet, famt den famaritauffe Kvinde; Kyfterne af Ribdelhavet, Afrika, Afien og Europa, overalt befattede med travle Handelsftæder, og hvor Stæd Sædet for en kristen Kirke og et Bifkopat.

„Bihunderligt og guddommeligt er det,“ fagde han, „at finde dette ene blumeffe Sprog overalt, dette ene Naam, neppe fændt to hunderede Aar tilbage, at finde et Hjem og Slægtningen i Freglens Værfætteder, i gamle græffe Øyer, paa Cer, og Fofflande, i nye Kolonier ved det fjerne Gallens Fløder.“

„Dog er der høvedfagelig kun tre Sprog i Brug blandt os; ja, egentlig kun to. Det var en græff Koloni, fom fuffede Kirken i Evn; og naar nagle af de Indfødte blev Kristne.“

*) Genataphium, d. e. en tom Grav, en Værfegrav, et Værfætteder for en Kuds, hvis Vegeme ikke høiler der.

antog de, fom rimeligt var, de to fære, civiliferede Mæers Sprog fom et fkrift færmød mod Civilifationen.

Thi Kristus kan ikke forblive Barbarer.

Goad der vil blive foretaget med disse Gøter, fom trønger sig ind paa os fra alle Sider, ved vi endnu ikke. Nogle figer, at denne Strøm kommer fra Skiber, der er udtømmelige, og at det vil blive Kirken's Sag at hævne disse bitre Vænde, fom Skifferriget ikke kan afbede eller løfte Værdning for eller hørtfætte.

Da jeg engang var ved Tociens vderfte Gærfætteder, fædte jeg paa en af disse gotifke Gøtre — en Landsby kaldtes det; men deres normale Tilfænd er Kirke, og deres normale Statsfamfund er en Veir.

„Gaa fkom hos os, lifkede Gøffende, fom i Kirken. Hvis vi opføter at danne en Veir i Kirke mod det ende, opføter vi ogsaa fært at være en Stæd med indre Sammenhold.“

Og underfiden ftaar det for mig, fom om vi kan blive kaldet til at drøge ud Veir mod Veir, Guds Gætte mod disse gotifke Gætte.

Thi i Sandhed, de er Mand, disse Gøter, ikke Slavner eller blodogtige Vedligjængere, men Mand hver eneften en af dem fra Høddingen og til den laveste.

Og hvor det rent menneffelige træder fterfæft frem, der tror jeg, Kristus, Menneffenes Søn, fraftigt kunde efterfølges, og Guds Værdensplaner bedit bringes til Udførelfe.

Alle andre Ting fynes gamle og mere sig ofte gjentagne Gffo — den nye Filofofi er et Gffo af den gamle, latinif Væff er et Gffo af den græffe, den nye græffe kun et endnu fvogete Gffo.

Men Kirken er ung, Kristendommen er en levende Kæft og disse Gøter er unge. Underfiden føler jeg, fom om jeg vilde foretræffe for alt andet at give Hffald paa al jordifk Glæde og Udærfættelse og gaa ud, fattig og ubærfættede fom en af de første 70, mellem disse Barbarer for at leve og dø for dem og vinde dem for Kirken og for Kristus.“

„Valerian blandt Barbarerne,“ fagde Viola, „Gaa fkom fra os for fiedle mellem de vilde Gøder!“

Men Guebaris fagde: „Jeg har ofte tænkt paa det. Min trofættede Kæmme var en gotif Slavinde, og gjennem hende fom jeg til den Tanke, at vil endog de Kristne, gjære Verden af for fiden og fæver. Hffter og atter, naar jeg høer om disse Barbarer, der faa at fige ftaar fine Fingere mod Skifferriget's Værfætteder paa alle Sider, tænker jeg: „Stæffels fortabte Menneffebørn, fom er ladet udenfor i Røffet og Hfflden! De ftaar fine

Singer som Fugle om Vinternætterne mod vore svigste Hjem. Sed os haa op og sætte dem velkommen hos os og undervis dem og gøre dem til Guds Børn!"

"Men Valerian, at Valerian skal de blive banlyst fra os for stædte og drage ud i hint Mærke!" sagde Biola. "Jeg ser ham istand til det!" og hendes Pine holdtes med Taarer. "Men du hender ham jo ikke og kan saaledes ikke forstaa, hvad Verden vil være for os uden ham!"

"J kunde gaa ud sammen," sagde Eucharis; "de første 70 blev sendt ud to og to."

(Fort.)

Bibelsens Selvidnesbyrd.

(Slutning fra förr. Nr.)

Overtit viser det sig da, at den hellige Skrift er sit bedste Vidne. Vter enhver Underfølgelse træder dens Grundbarlighed klarere frem. De Bantro man gribe til de mest paatagelige Mandlynligheder, maa fræve, at folk skal tro den ene Taabelighed efter den anden, for at kunne undslu Sandhedens magtige Vidnesbyrd. Der gives ingen mere lettroende Slægt i Verden end de Bantro; heller ikke nogen, som træder alle Love for en sund Tankning paa en træffere Raade under Fødder. Kort! Bantroen har intet andet at holde sig oppe ved end Hjertlighed til Sagen, Overflodighed og Mennekkens overordentlig store Vektorsenshed. Den kristlige Tro har derimod alt paa sin Side. Natur, Historie, selve de kristlige Dokumenter, Gierste, Samvitighed, Forstand — alt vidner for den. Reviserne paa Troen er saa talrige, at man ikke ved, hvor man skal begynde og hvor man skal ende.

Se nu tilbage paa den hellige Skrift, saa fremstiller den sig for den grundigste Forsker som en underbar majestetisk Bogvæning, af hvilken ingen Sten kan borttages. Det er en storartet Jrellens Historie, der gaar fra Begyndelsen lige til Enden. Alt er der paa det beundringsværdigste knyttet sammen. Den er at ligne med et herligt Musikstykke. Den store Ouverture (Indledning) i det gamle Testamente leder allerede Hovedafføderne træde frem og klinge gjennem. De er som en Svandom om selve Stoffet. Evangelierne og Brevstierne er ligesom de Høntformede Dele deraf. Alle udføre det store Thema i underfulde Vendinger og Tonarter. Det er Kristus. Og Johannes Åbenbaring sammenfatter endnu engang de hellige Akkorder til en Samklang og leder den

strømme ud i en majestetisk Finales (Slutning). Svandomstøtterne i den gammeltestamentlige Ouverture udfolde sig og faldendes her, og løstes flutter Enden sig underfuldt og herligt sammen med Begyndelsen. Himmel og Jord, og paa denne Vernekket skabt Gud og i Samfund med Gud — saa begynder Stykket. Nu Himmel og nu Jord med en uafslut, bellig, salig, suidendi Mennekkhed, i hvilken den tvænlige Gud tar taget sin Vælg, med hvilken han begynder Evighedsens store og endnu for os uafattelige Gudsholdning — det er den høit jublende Slutning, den vidtstrakte herverkkende Bogstav, som Johannes Åbenbaring leder fremstaa for os i et endnu i Morgendagsfelshed halvt dækkende Fjernsyn. Er du et Mennekk, har du en Skuff af den evige Tid i dit Bryst; er du endnu ikke bleven et rodst Træ, to Gange led for alt ædelt, Mennekkedørdigt? — da læst dine bundne Sanger og jubel, gred Taknemmelighedens Taarer! En saadan Fremtid kan intet Mennekkhjerte, ingen Bedrøget øddigt! Fort med den afsluttede Tanke! Saadanne Toner blive ikke undfangne af den stumperagtige Mennekkhaand. Det er Skaberens og Forstærkers evige, bellige og herlige Mand, som frembringer saadanne Toner og sammenfører dem til det herverkkende, kunstfulde Hele, som haler frem med uendelig herre Magt end Verkhovens Sunthoni; som haler os ned i Støvet og løfter os op til Himmelen. Du hører en Sonate af Beethovens og rønder; Saaledes kan kun Verkhoven klinge og jubel. Du hører det himmelske Tonsættelse, Gierstiens Stykke, som afspiller sig i din Bibel — hvorfor er dine Dren bleve saa trætte, at du da ikke raaber: Saaledes kan alene Gud handle, alene Gud tale, alene Gud skrive? Den bellige Skrift, endog blot betragtet i sin Sælfed, er selv det bedste Vidne for dens Sandhed. Saa gaa da til den! Se, her, ikke med Røggierighed, ikke blot med Vidbegierlighed, men med Jælfeshunger og bed om den Selligmand, som har frembragt denne Bog og alene kan forklare den.

Hværd de røde vil jeg hværd.

Jes. 65, 24.

En evangelisk Gæstlig i Holland holdt en Åften Bibelæsning i en fremmed By. Redens han endnu prædikede, trængte en Politifantabel ind i Salen og uddelte ham af Været. Da Ratten var meget mørk og Odegnen aldeles fremmed for ham, blev han gæende der som en vildfarende

Mand foran Døens Porte, dog trøstede han sig med det Bibelsted: "Og jeg end skal vandre i Talskøgnens Dal, søger jeg ikke for øndt; thi du er med mig, din Herre og din Gud, de trøster mig. Salme 23, 4. Redens han nu saaledes vandre omkring, fik han pludselig se et Dyr i det fjerne. "Se der, tænker han, har maasse Herren beredt dig et Herberge," og i barnlig Tro vandrer han affted til dette Dyr. Da han kommer did hører han en Stemme derinde, og ved nærmere at lytte til, hører han en Mand bede. I det glade Øand, at have fundet en Brøders Gætte, staaer han et Øieblik stille for at erfare, hvad den bedende saa indtrængende hvsfalder om. Da hører han dette Bønnerødd: "O, Herre Jesus, man har drevet din hælles Tjener ud af Døen, og nu stæffer han maasse omkring i denne ham udelkendte Egn; s, lad ham dog finde mit Hus, at han kan saa Herberge og Bedersvæggelse hos mig!" Da Præsten hørte disse Ord, gik han hen til Døren og bankede stille paa, træadte ind, og da sagde den bedende "Amen." — han saa allerede Bønshvællen. Begar holdt takkende paa sine og prøvede Herren, som hører Bønner og aldeis forlader sine. — Gorden efter Nachbar.

Kommer og ser!

Wetter, hvor bor du? Svarete him to Disciple, (Job. 1, 18) Wetteren svarede: Kommer og ser! Men de kom og saa, hvor han boede og blev den Dag hos ham.

Denne Dætrin gientog sig uafslutlig. Den store Wetter drøget endnu aldrig sin Sei alene. Der vandrer altid hos ham Mennekker, som med grædende Pie sværger om hans Vælg, og hoo hendte sit eget Hjerte i det mest trængende Hønsdendeb og denne Verdens Verken i det Jortføngelighed og sværger ikke strafs: Wetter, hvor bor du? Foruden ham er der ingen som kunde være vor Rød væssen. Man stætte sig paa hvilkenhelst andre Stætter: Hvæts Storm eller sikkert Talskøgnen hvæffer dem alle! Men du Dette, re en Klippe, og under dine Vinger er evig Sifferhed og Rø! Sværet ogsaa J, effede, hvor han bor? Kommer og ser! siger han, Vi vil komme og vil se hvor han bor; og hoo som bliver hos ham, bliver hos ham en Dag, som ikke opsluges af nogen Nat. — Gorden.

Er Bibelen gammeldags?

"Bibelen er for streng og gammeldags," sagde en ung Mand til en

graahaaret Hødmænd, som raadede ham til at grænske Guds Ord, om han vilde lære, hvordan han skulde lære. "Der er nok af Bøger utiltdags, som er utiltdags nok, og som ikke vandskinder en saaledes som Bibelen."

Den gamle Hødmænd vendte sig til sin Pust og tog frem to Vænsler, af hvilke den ene var noget høiet. Han gjorde en Vink med dem begæ og rulle tans de teguede Vænsler til den unge Mand.

"Nu," sagde Fuglingen, "hvad mener du?"

"Den ene Vink er ikke lige og ret, ikke sandt? Naar du mærker ud dit Vænsel, saa tog ikke en froget Vænsel."

I Livets Bog.

Da en liden Gut, der var meget søg, sølte at Døden nærmede sig, sa han: "Nu, Herre Gud, tag mig nu til dig. Se efter i din Bog, saa finder du mit Navn; jeg heder Fredrik Wilhelm Andersen. Amen." Det kan man falde at bede med Tro, med salig Vished om, at Gud har Væbte i os og bore Bønner for Jesu Skuld. Denne lille Gut var glad i sin Jættel, glad i sin Gud, Der var barnlig Tro. Med Glæde læste han sit Navn i Livets Bog, hvor det var indfremet i Taakens Time.

Herre Væler, staa ogsaa dit Navn der? Da har du Grund til at glæde dig. Da kan du sange med jublende Hjerte:

O, hvilken Værd,
For Taakens altfor stor,
Saa Værd at være,
Som i det høie bor.
Naar man er bleven
Til Herren ret øndvendt
Fro Verden reden
Med Jesus ret hæljudt
I Himlen skrøven
Med Vænnets røde Vænt!
Gorden.

Det er ikke noget sikkert Tegn paa Raade i Hjertet, om vi eier store Gaver eller har nogen Fremgang. Talenter kan endog daarlige og lode Tjænter besidde. Raade uden store Gaver vil bringe os i Himmelen; men store Gaver uden Raade vil alene førege vor Forhømmelse! — Spurgeon.

Den skriftne har alle Stunder af sin hæludig gode Vænsel at hampe med sit eget Hjertes Svad fotat undertræffe Stølfheden af egen Død og Forhømmelse og bevare den hælud Jdmagthed. — Duffle.

Pacific Herald

Ugentlig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

Redaktør: Pastor O. J. Ordal.
912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
Phone Main 4270.

Alli vedrørende Redaktionen af Pacific Herald maa heretter sendes til Pastor O. J. Ordal.

Bladet koster
År Karet \$.75
For Karet til Canada 1.00
For Karet til Norge 1.00

Adresse: Parkland, Washington.

Bestilling for Bladet bedes sendt til "Pacific Herald," Parkland, Wash.

Kubeder til Herald maa sendes saa tidlig i Ugen at de rækker hertil senest Tirsdag. Kubeder som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

Person Abonnenterne ikke faar Bladet regelmæssigt, og dersom alle Takene paa Adresselappen er forrest bedes de underrette os, saa at vi kan rette derpaa.

Abonnenter maa ventse to Uger paa—

- Adressforandring.
- Skilttering paa den "røde Pap" og Besjering om at skaffe Bladet.
- Ugeledes tager det to Uger for end en ny Abonnent kan faa Bladet.
- Naar Adressforandring forlanges bedes at opgive ogsaa den gamle Adresse.

For at undgaa Misforstaaelse og Broderi bedes Abonnenterne venligt om at indsende sin Kontingent i Jorshud

Kjære Læser.

Du kan glæde os og dine Naboer en stor Tjeneste ved at vise dem "Pacific Herald" og fortælle dem at det er et Indremissionsblad udgivet paa Pacifickysten; at den indeholder religiøse Betragtninger, kristelige Smaaforestillinger og korte kirkelige Nyheder fra vore Menigheder og Indremissionsfelter i det vidstrakte Pacific Distrikt; at den indeholder Beretninger fra vor Synod i Seattle, Samfundsynoden i San Francisco, Barnehemmet i Parkland og Almedomsheimmet i Stanwood, samt Skolerne fra Pacific Lutheran Academy; at den tillige bringer Nyt fra vore Missionærer i Teller, Alaska og Kina. Vore Mis-

sonærer i Kina har lovet at skrive Hittig for Pacific Herald.

Hortel dine Venner, at Bladet koster kun 75 Cents i de forenede Stater og \$1.00 i Canada eller sendt til Norge. Hortel dem, at du er villig til at modtage Abonnents Pengene.

Sangere værl!

Vaa Jubeldag af Hons Menighed i Seattle vil Sangerfloret for Puget Sound Sangerforbund holdes derledes antagelig Søndag den 14de Okt. Den bestentte Dato vil blive bekræftgjort næste Uge. Alle der bedes nu om at tage fat paa de Sangere, som af Musikkomiteen er opstillet saa at alle kan komme vel forberedte. Ugeledes bedes, at saa mange som kan kommer. Arundelen, at enhver Korleder indmelder sig med sit Kor (naar muligt til Pastor E. F. Bergesen, 1737 S. 10th St., Seattle). Ta der antagelig ved dette Blade vil fattes Bellemmerer om Deltagelsen i Sangerfejsten i San Francisco i 1915 bedes alle Sangere at merke sig dette og være beredt paa, at overnaar Korretningsmødet lige efter Konvention Søndag Eftermiddag.

(Geo. E. Lane.)

Mrs. Pastor Lorrison død.

Mrs. Pastor J. H. Lorrison afgik til. hale efter Tirsdag Form. den 17de Mars ved Døden i Synodmenighedens Prestegaard her i Byen efter et kort Lids Sygdom. Som hun meddelte, maatte Mrs. Lorrison i December underkaste sig en Operation i Chicago. Man troede og som det viste sig med Rette, for, at hun led af Kancer, og Lægerne kom til det Resultat, at det eneste som muligens kunde redde hende, var at bli opereret. Hun lavede Operationen over Jorventning godt, og man ventede nu en Lid udover, nogen Forhaabning om, at hun stod til Jorbedring. Dette har dog bare været Illuveladen, i det leuere har Kanceren fundet fort, og Tirsdag døde hun, efter at have ligget bevidtløst siden den forenede Middag. Hun var lidt meget, men de sidste Dage var hun uden Smerte.

Mrs. Elizabeth Lorrison var en Datter af ædøde Formand Dr. E. Kores og Jens. fød Ostling. Hun var født paa Washington Prairie Prestegaard den 10de Mars 1867 og blev optaget til Pastor Jaak O. Lorrison den 10de November 1888. Deres Værelse har været barnløst, men de har en Adoptindatter, Ethel Lorrison. De boede i Chicago, hvor Pastor Lorrison dengang var Prest. fra 1889—1898, da han af Helbredensjøn midlertidig maatte ned-

lægge Prestegjerningen. Efter et kort Ophold blev han derpaa kaldet til Prest i Synodens Menighed her i Decatur, og her har de siden boet.

Mrs. Lorrison var en overmaade elskelig Dame, vennelyst som fader, stille og beskedet i sin Ford. I Menigheden har hun været sin Rand en trofast, aldrig svigtende Støtte. Hver Tanke paa sin egen Komfort har hun taget mere end sin Del af det betydelige Arbejde, som falder paa Ansvarerne i en stor Menighed, og som Prestens Hustru paa saa mange Maader kan bidrage saa meget til at fremme, naar hun som Hustru har det rette Sindelag og den rette Forstaaelse af sin Gjerning. Hendes Død vækker hos Borg i Menigheden og blandt alle, som havde lært at kende hende for hendes mange gode Egenskaber Stødt.

Mrs. Lorrison's Begravelse vil foregaa den 19de med lovligt af hendes efterlodtede Rand og den nærmeste Familie, og til den udgaar i Næste Dage alles ærverdige Synops.

Mrs. Professor Chr. A. Kærth herledes er som bekræft en ældre Søster af Høvede. Desuden to andre Søstre, Henriette og Marie, har sit hjem sammen med Moderen, Sofie i Stuen i Washington Prairie Prestegaard. Broderen Pastor Paul Kærth, er sin Faders Eftermand som Prest i Washington Prairie og Galmar Menigheder. Broderen Johan Kærth er bosat i Boston og er en landkendt og anset Statistiker. Den tredje alevende Broder, Wilhelm Kærth, er Præstør ved Beloit University.

Begravelsen foregik Tirsdag den 17de Mars kl. 2.30. Professor O. E. Prandt ved Luther College Seminar forrettede. Professor E. C. Muisaker ved Luther College talte paa Engell i Kirken. I Særjendret talte Pastor M. R. Blesen fra Sande, Ia. Viget blev ledt til Høvede paa den nord-lutheriske Kirkegaard her i Byen.

(Decatur-Posten).

Fra Vort Virkefelt.

Tacoma, Wash.

Madsjenerer i Vor Frelseres Kirke Søndag 17de Maas: Helmesje kl. 11 og Aftenkl. kl. 8. Begge paa Nord. Julegudsjenerer Tirsdag Aften kl. 8 paa Engell.

Winbegudefelt

Tirsdag vil der blive holdt Julefest til Julefest for Winbeguenerne i Vor Frelseres Kirke. Pastor Høngen og

Pastor Ordal skal holde Taler. Der vil blive sørget for godt Program. Efter Programmet vil der blive foretaget Julegudsjenerer i Kirken. Sal. Adgangspris er 25 Cents for Program og 25 Cents for Julegudsjenerer.

Søndag foretog Pastor O. K. Stud ved Helmesjen i Vor Frelseres Kirke. Der var en stor Jorjamsling.

Følgende Børn blev døbt: Erling Bernfeldt Hansen, Søn af Mr. og Mrs. R. V. Hansen, 1909 S. R. St. Mildred Angelina, Datter af Mr. og Mrs. Holger Knolius Trever, 1034 Durango Street.

Tirsdag den 10de blev Judith Tolo og Johannes Pedersen optaget i Prestegaarden af Pastor Ordal.

Tirsdag Aften blev Jenny Stettel og Robert Skelle optaget af Pastor Ordal. Døbt blev foretaget i Mr. og Mrs. O. S. Gallemarck's huslige hjem 226 S. J. Street. Der var flere Børn af Præstørret tilstede ved det stille og festlige Døbt.

"Herald" søfter de næste et langt og løstligt Samlin.

Søndag var Pastor Ordal i Seattle og prædike ved Missionsfejsten i Pastor O. K. Studs Kirke. Mandag var han med Pastor Høgenes til Olalla, hvor der holdtes Samtalemede i vor Kirke. Den Aften, just som han var kommen hjem, fik han Bud fra County Høvedet, at vor unge Landmand Lergefen, som ligger syg af Læring, havde søgt Høvedet og ønskede at tale med Presten. Han fandt Lergefen soog, men frimodig.

Syd Tacoma.

Gudsjenerer Søndag Aften kl. 7.30.

Formann i Menighed, R. 144 og Stevens Street, Gudsjenerer kl. 11. Søndagskole kl. 10.

Docket.

Gudsjenerer i Skolehuset kl. 1 Eftermiddag Søndag.

Santa Barbara, Cal.

Den 10de Mars blev Døbtninger, to Gutter, født i Prestegaarden. Den ene var døbt, den anden er frisk. Mrs. Lærnagel befinder sig under Omstændighederne meget bra. Gud ske Tak for Sorgen som Bladen. "Herald" vil herved bevidne for Pastor og Mrs Lærnagel sin Deltagelse

omvende Eder og Minde som Børn (som hellere denne Mand siger at "Børn hørten kan tro eller angte" sin Sund) komme I ingenlunde ind i Dømmesiges Rige. Og i Vers 6, 7, 8, læser vi (Jesus taler om Børn med det lille Barn foran sig): Men hvo som forargter een af disse Smaa, som tror paa mig o. s. v. Hvem skal vi tro enten Jesus, Guds Søn, eller denne eller hin, som med deres formærkede Fortand, ikke kan læse eller forstaa, men ligefrem nægter den Helligaands underfulde Virksomhed i Hjertet? Eller tvoreledes skal vi komme ud af det med David, der som denne og andre store Mænds Begift skal følges, thi den 51. Salme Ps. 7 siger David: Se i Misgjerning er jeg født og i Sund har min Moder undfanget mig! Thi her staar dog Trøstelsen for Undfangelsen. — og dette er ogsaa Guds Ord? Vi behøver vel ikke at afgjøre dette Svørgemaal med en Baptists Begift og sige: Det som er udtalt først, det maa nødvendigvis ogsaa ske først! Men kan den Helligaand gjøre en Udtagselse i Jaadan Svogbrug, saa tar vi vel ogsaa indrømme, det kan være endnu en Udtagselse, og at denne kan gjælde Smaabørns Optagelse i Aadens Samfund na, kanvelsom i det Gamle Testamente med deres Herre og Frelser Jesus Kristus. Lad os ikke tolle om dette, men holde fast ved Skriftens klare Ord at Smaabørn ogsaa tror og er Krøinger til det røige Qb.

"Overs Eynd skal finde eder."
(4 Hof. 32, 23).

I en By i Syd-England levede der en Mand, som ved store Anseelse blandt sine Nærmeste var Grund af sin retfærdige Adfærd og sin hæderlige Wandel. Han havde imidlertid ikke noget til, hvad den hellige Gud kræver af et Menneske, og lærte derfor altid, naar nogen spurgt ham om, hvad han tænkte sig Salsgedeshaab paa: "Jeg er en ærlig Mand og har betalt enhver, hvad jeg var ham skyldig. Denne Mand var allerede bleven gammel og graa, da det begynde Gud at aabne hans Sine og vise ham Højsædelsen i Kristus, og hvorledes dette gik til, har han selv fortalt paa følgende Maade:

"En Aften gik jeg, frisk og sund, til Ro og havde da en mærkelig Drem. Jeg drømte, at jeg var led og befandt mig i en stor Sal med en eneste Dør, over hvilken stod skrevet med store Bogstaver: "Valnem denne Dør gaar enhver, led kan bevise, at han har betalt alt, hvad han

skyldte, lige ind i Himlen." O, tænkte jeg, det er jo netop for mig, indet Menneske har nogen Fordring paa mig; altsaa gaar jeg lige ind i Himlen.

I dette Dørlid havde jeg indenfor Døren en Barn, der syntes at bidyre fra, at mange Mennesker besøgende sig og talte i Munden paa hinanden. Døren aabnede sig, og en Bleg, magt Mand traadte ind. Han gik lige led paa mig og sagde:

"Jeg kommer her at bede Dem om at betale Deres Skyld til mig."

"Hvorledes?" spurgte jeg. "Hvad sender Dem jo her iffe og skal alligevel staa i Skyld til Dem?"

Den Blege Mand saa roligt og saft paa mig og sagde: "Huffer De iffe, at De for sine Bar siden paa en varm Sommerdag stode i Deres smalle Døre til Byen? En fremmed Mand saa i Begrebet, troet og sag og endelig; han skulde til Solstølet inde i Byen, men kunde ikke gaa længere. De huffer vist nok, hvorledes han rulle Sanden ud mod Dem og med et banfuldende Blik sad Dem om at tage ham med, men De vilkede paa Høitene og Herte videte. Denne Fremmede — det er mig, og De holder mig denne Næretur, iffe efter denne Børnske Love, men efter de Regler, som gjælder i Jesu Rige.

(Fort. Side 8.)

THE MUSICAL DEPARTMENT OF THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY.

The Pacific Lutheran Academy recognizes the great importance of music as a means of culture and refinement, and aims to furnish high-grade instruction at a very moderate price.

This department furnishes special courses in piano, singing, history of music and theory and harmony.

The course in piano includes:

1. Primary Grade.
2. Intermediate Grade.
3. Advanced Grade.
4. Teacher's Certificate Class and the Graduating Class.

This course is under the supervision of Miss Theodora Alfson, a graduate of the Chicago Conservatory of Music.

Miss Alfson has had eight years of experience as a teacher in schools and is especially qualified to teach advanced pupils.

The Band, Orchestra and Choruses will be conducted by T. M. Drotning.

Mr. Drotning has had a wide experience both in professional and amateur bands as well as choruses. It is safe to say that the school will produce exceptional musical organ-

izations during the present year. The plan is to render several programs and if possible complete the season by making a concert tour. The class in singing will furnish material for the choruses. Instruction in Band, Orchestra and Chorus work is FREE. PIANO TUITION—Single lessons \$1.50, 15 weeks (1 lesson per week) \$15.00.

PACIFIC DISTRIKTS PASTER.

- Aarborg, O. H., Kasserer for Parkland Barnshjem, Parkland, Wash.
- Baalsen, H. E., Silvans, Wash.
- Borgesen, B. E., 1727 W. 56th St., Seattle, Wash.
- Birkkan, L., Box 175, Rockford, Wash.
- Jelgum, E. S., 825 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 4557.
- Borge, Rev. Olof, 1555 11th Ave. E., Vancouver, B. C.
- Borup, P., Cor. A & Pratt St., Bureka, Brevig, T. L., Teller, Alaska.
- Brelvik, G. L., Genesee, Ida., Route 2 Box 39.
- Christensen, M. A., Stanwood, Wash.
- Eger, Rev. O., 4926 Wallingford Ave., Seattle. Phone North 2823.
- Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.
- Foss, L. C., 1916 Franklin Ave., Seattle, Wash.
- Greenberg, Paul, O., 37 Collingwood St., San Francisco, Cal.
- Haguen, O., 4114 No. 19 St., Tacoma, Wash.
- Harstad, B., Parkland, Wash. Phone 7384-J-3.
- Helleksen, O. C., 810 No. 2nd St., No. Yakima, Wash.
- Hendrickson, Geo. O., 425 E. 10th St., Portland, Ore.
- Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.
- Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.
- Lane, Geo. O., 1454 Iron St., Bellingham, Wash.
- Larsen, N. Astrup, The Language School, Nanking, China.
- Mikkelsen, A., Prof., 706 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.
- Neste, Th. P., 417-25th St., Astoria, Oregon.
- Norgaard, C. H., 230 Lombard Ave., Everett, Wash.
- Ordal, O. J., 312 So. 17th St., Tacoma, Wash. Tel. Main 4279.
- Olinson, Paul, Offic., 714 29th St., Astoria, Oregon.
- Pederson, Rev. N., 1207 Stevenson Ave., Pasadena, Cal.
- Prent, Paul, H. A., Box 218 Chandler St., (in rear of church, E. 312 Third Ave.), Spokane, Wash.
- Preus, O. J. H., 7615 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.
- Rasmussen, L., Burlington, Wash.
- Sandness, A., 1215 16th Ave., Spokane, Wash.
- Stensrud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.
- Skunbørd, M., Box 14, Lawrence, Wa.
- Stoh, H. A., 1215 Thomas St., Seattle, Wash.
- Tjernagel, H. M., 2029 Bath St., Santa Barbara, Cal.
- Thorpe, E. O., Marshfield, Ore.
- Kavler, J. U., Prof., Parkland, Wash.
- Kavler, N. P., Parkland, Wash.
- White, A. O., Silverton, Oregon.
- Wenberg, Oscar, Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.
- Leknes, Andrew L., Kasserer for indremissionen i Pacific Distrikt Stanwood, Wash.
- Leque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem, 1016 Champlon St., Bellingham, Wa.

The Stephen Home.
Naar Du kommer til Portland, Ore. tag ind paa The Stephen Home (det norske hjem for unge Mand.) Fene, billige Betjeller for Reisende. 201 1-2 Grand Ave., en Block fra Gamthorne.

Luthersk Bokmission, Bergen, Norge, uddeler gratis Andagtsbøker, kristelige Fortællinger og Bange. Ialt udsølt 1,500,000. Vær med og delta Arbejdet.

DO IT RIGHT
That is the only way, the best way to do anything
PRINTING UP-TO-DATE
Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are reasonable too. Try us.

D. W. COOPER
Phone 127 Tacoma Theatre Bldg.

Wear
FASHION CRAFT CLOTHES
Fit, Workmanship and Materials Guaranteed
Tailors to Men and Women
FASHION CRAFT TAILORS
H. O. Haugen, Pres.
708 Pacific Ave. Tacoma

KACHLEIN
GRADUATE OPTICIAN
208 C Street
Eyes Examined
23 Years in Tacoma

Main 7959 Ind. 3504
Dr. Torland
Uddannet ved Krænia Universitet
201-2-3-4 Eitel Bldg.
(N. W. Cor. 2nd & Pike)
SEATTLE
Kontortid: 10-12, 2-4, 7-8
Privat Telephone
Sunset East 6215

Det Norske Emigranthjem.
45 Whitehall St., New York.
Naar man kommer fra Vesten, mødes man gjerne af en hel Del "runners," som udgiver sig for Dampskibsliniens Agenter. Men Dampskibsliniens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, bør man helst telefonere til os fra Stationen og vente der til vort Ombud kommer. Tel 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Lane til Husets Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. ear til Døren.

Centralia, Wash.
 er et Centrum for al Fernbane-
 Trafik i Sydvest Washington. Her
 re flere Salminer og Sognsøller i
 og i Rørbeden og Vogn. Frugt-
 bort Land i Omegnen til rimeli-
 ge Priser. 10,000 Indbyggere.
 Røst Menighed. For nærmere
 Oplysninger, skriv paa Røst eller
 Engelt til
 Sullivan Real Estate and Invest-
 ment Co.,
 Centralia, Washington

Ben Olsen Co.
 Plumbing
 and Heating
 Main 232-A 2332
 1130 Commerce Street
 Tacoma Wash.

Phone 6
CARL O. KITTILSEN
 Successor to
 Calhoun, Denny & Ewing
 Real Estate, Insurance, Bonds
 and Loans.
 219 East Yakima Ave.
 North Yakima, Wn.
 Correspondence solicited in
 English and Norwegian.

Phone Main 2233
PETERSON
 PHOTOGRAPHER
 Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
 902 Tacoma Avenue

PARKLAND MEAT MARKET
 H. Berger, Proprietor
 Dealer in
 Fresh, Salt and Smoked Meats
 Live Stock of All Kinds
 Bought and Sold
 Phone Main 7843-R3

Øst dem som overlever i Herald

SCANDINAVIAN AMERICAN
BANK
 of Tacoma
 ASSETS OVER
TO MILLIONER DOLLARS
 11th & Pacific
 4 Percents aarlig Rente
 Rigger vi til Spareindskud te Gangs
 om Aaret
 Begynd nu med \$1.00 eller mere.
 J. E. Chilberg, Pres.; W. H. Pringle,
 V. Pres.; G. Lindberg, V. Pres.; E.
 C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't
 Cashier; J. P. Visell, Ernest Lister,
 Geo. G. Williamson, Directors.

The Pacific Lutheran Academy
 AND
Business College

Hæstterminen ved Akademiet begynder den 23de Septem-
 ber. Skriv efter Skolens Katalog.

Located in one of Tacoma's most beautiful suburbs; modern
 Equipment; Steam Heat; Electric Light; Large Campus; Excellent
 Opportunity for Outdoor Exercise; New Gymnasium

Offers thorough instruction, under efficient and experienced
 teachers, in all Common, High School, Normal, and Commercial
 Branches, and Music.

Prepares Thoroughly, and in the shortest time possible, for
 College, for Business, for Teaching, for the Civil Service and for
 Citizenship.

Eight Courses, suitable classes for all. Special classes for For-
 eigners. No entrance examinations.

Expenses Low: Tuition, Room, Board and Washing for nine months
 \$180.00, eighteen weeks \$95.00, nine weeks \$50.00.

Send for catalogue.
 Address N. J. HONG, Principal
 Parkland, Wn.

P. Oscar Storlie & Co.
 Norsk Begravelses Bureau
 Telefon: Main 1122

DRS. DOERRER & BLODGETT
 DENTISTS
 1156 Pacific Avenue Room 206
 Tel. Main 4551
 Tacoma Wash.

Berglund Bros.
 Kaffehus
 Bedste Sort Kaffe i Byen med Pj-
 de, Sukker og Kager for
bare 5 Cents
 1305 Commerce St. Tacoma

C. O. Lynn Co.
 Skandinavisk Begravelsesbureau
 910-912 Syd Tacoma Ave.
 Tacoma, Wash.
 Main 7745 A-4745

Et stort Oplag af
FOLKEKALENDER
 Og
SYNODALBERETNINGER
 kan faaet hos
J. F. VISELL CO.
 1321 Pacific Ave. Tacoma, Wn.
 Alle Bestillinger ekspederes
 hurtigst.

Lien's Pharmacy
 Standnovill Apothek.
 Ole B. Lien. Harry B. Selvir
 DRUGS, CHEMICALS,
 TOILET ARTICLES,
 Recepter udfyldes nøjagtig
 M. 7814 1102 Tacoma Ave

Oplag fra Luther Publ. Høuse.
Steamship Agency
 Billetter paa alle første Klasfes
 Linier
VISELL & EKBERG
 1321 Pacific Ave.

John Holique W. R. Thomas
PARKLAND MERCANTILE
COMPANY
 Gen'l Merchandise, Groceries,
 Hardware, Hay, Grain, Feed
 Main 7483-J3 Parkland, Wn.

S. T. LARSEN PHARMACY
 17th and Tacoma Ave.
 DRUGS, CHEMICALS AND
 TOILET SUPPLIES
 Prescriptions a specialty
 We import our Cod Liver Oil direct
 from Norway
 Phone Main 504 Tacoma, Wn.

Phone Main 7220
CARL B. HALLS
 Norsk Advokat
 408 Lyon Building
 Third & James Seattle, Wn.

St. Johns House.
 Furnished Rooms, single and for
 Housekeeping. Reasonable Prices.
 T. K. SKOV, Propr.
 1020 1-2 So. Tacoma Avenue
 Phone Main 2565

Anthony M. Arntsen
 NORSE ADVOKAT
 614-5-6 Fidelity Bldg.
 Phone Main 6305
 Tacoma Wash.

JNO. W. ARCTANDER
 & C. JACOBSEN
 NORSE ADVOKATER
 501-5 Lyon Bldg. Seattle

DR. J. L. RYNNING
 Norsk Læge
 French Block, 18th and Pacific Av.
 Kontor Timer—2 til 4 Efter. Om
 Spørgsmaal Høste Aftale
 Mn. 7471 Res. Mn. 7866 J-1
 Tacoma, Wash.

Dr. C Quevli
 Behandler Sygdomme i
 Øren, Næse, Hals og Bryst.
 Kontortid Kl. 1—5 a. m.
 Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
 Kl. 7—8 a. m.
 Kontor: 1818 Realty Bldg.

DR. HYBLIN
 Office 1201-5 Fidelity Bldg.
 Hours—11 to 12 A. M., 2 to 4 P. M.
 Evenings 7:30 to 8:30
 Sundays 10 to 11 A. M.
 Phone Main 400
 Residence 324 No. 1 St. Main 486
 House calls made preferably out-
 side of office hours.

J. W. RAWLINGS, D. D. S.
H. D. RAWLINGS, D. D. S.
A. K. STEBBINS, D. D. S.
 Tandlæger
 507 Realty Bldg.
 Telephone Main 5195
 Tacoma, Wash.

3 Guds Bog naar denne Sjældbrev frevet ved Deres Naam.

Det var, som et klart Vag paa en Gang var begyndt at klinge ind i min Sjæl, som at hele mit Liv kom til at se anderledes ud; men før jeg kunde sige, stod en anden for mig, hvem jeg gjensjæbte som en af mine tidligere Kædere, og atter led den samme Gilling til mig: „Jeg kommer for at bede Dem om at betale Deres Skuld til mig.“

„Ja, men jeg holder Dem jo ikke noget, jeg har jo altid betalt Dem punktlig.“ svarede jeg.

„Suffer De da ikke, at jeg for nogle Aar siden tog Dem en Not?“

„Ja vel, men den har jeg jo betalt.“

„De holder nok,“ reddes min tidligere Kæde, „at vi dengang havde en Soud Vindler, at jeg var uden Arbejde, og at min Kæde og mine Børn var hule? Da solgte jeg Noen for ikke at de af Sult; men De bemittede Dem af Værdigheden og gav for lidt for Noen. Se, Kisten af dens Brevs med sandens Kenter kom nu frevet i Guds Bog som en Sjæld, der sviler paa Dem.“

Jeg stod som naglet til Stedet, overbevist af min Samvittighed, og lajennem den aabnede. Der kom jeg endnu en hel Mængde Menninger, som trængte sig frem imod mig med Fordringer paa mig, som jeg maatte overhøre, før de endnu var udtalte, og dog kom jeg aldeles uden Udvei til at betale af denne Skuld. Overværdet af Elan og Hæder kom jeg ned paa Knæ. Jeg sagde for mit Brød og raabte: „Herre, min Gud, jeg kan ikke betale min Skuld! Barmhjertige Gud, vis mig, hvorledes jeg kan fuldføre disse Fordringer; o vis mig, hvorledes jeg kan blive løst fra min dumme Skuld!“

Det jeg had, laaledes, forsvandt. Indskrifter over Tæren, og der kom pludselig en anden Indskrift, som spaaede mig stort ind: „Jesu Krist, Guds Søn, Med sender fra al Evig.“

„Ja,“ udbrød jeg, „du er det, jeg trængte til; det er det, som hjælper mig — Gud fra Evig og Evig!“

„Ja,“ udbrød jeg, „du er det, jeg trængte til; det er det, som hjælper mig — Gud fra Evig og Evig!“

3 Det samme trængte jeg og hendes om Brien. Den endogede mit Liv, refendte min Skuld og fandt Raade i Troen paa Jesus, i hvem Selen til Faderen, Loven til Gimmelen er arkret for mig.

En yngre Drenk besagade sig for en ældre over, at hans Menighed til-

seiede ham alligevel Spot, og at han ikke vidste noget Raad herimod.

„Jeg vil give dig tre guldne Oer, hvormed du altid kan hjælpe dig,“ sagde den gamle. „De hedder: taal, tilgale, fredtag.“

Andegagterne i Sodoma forgreb sig paa Engle, Jøderne paa Menne- skens Søn i hans Hornodrelsesstand; men Kristenhedens Foragter gjør Oprør mod den forberedte Guds Søn, mod hans Raad og mod hans Jæffesanstalter. Hvormeget strengere Retfærdighed vil ikke Gud gøre mod dem, som truede hans Sønns Blod under Tødder, og som forsvaam hans Raade?

Jo stærre en Overbeholdnings og en Handlemåades ledelige Værd er, desto mere fremkaldes den. Det er en Værd for Liv, naar en Soud bøl- ler for hans Skuld, men Jule er mere lægvent end at ringeagle den fristelige Religion fordi det kaldes for dens Skuld. — Guldet efterlignes oftest, fordi det er det ædleste Metal. — Bullfe.

Iste Art.

Om Storselsen.

Det er ikke bare Korsets Oer, Evangeliet om Jesu Person og Gjerning, som er „Nederne en Forargelse og Oerfæne en Daarskab“ thi, hel- ler ikke den Iste Art. — Verren om Gud Faders Person og Gjerning — bliver af den naturlige Fornuft an- taget som Sandhedens og den højeste Videnskabens Kæde. Den sa- kaldte Videnskabens Kæde er over den vidste Stabelshæder; men sviler sig i Sværet for sine egne Overbeholdninger og de paa dem byggede Theo- rier. Og Oerfælsen er, efter dens Tanker, ikke andet end Natu- rens eller Uoverhellens instinktmæs- sige Drist. Storselsen — ja, det er grundens bare Slampetrer, tilhøddig- heder. Den naturlige Fornuft kan og vil derfor heller ikke bekende: „At dette her Gud gjort af sin faderlige Gødded og Barmhjertighed,“ og selvsig heller ikke, talte ham, ta- de ham, adlade hans Vilje allesteds og tiene ham.“ Thi ligesaa lidt som det naturlige Mennefe kan og vil være Gudt Vn underdanig, kan og vil den heller ikke erkjende Gud i hans Videnskab; og netop derfor er det, at det her behogt Gud at gøre dem faldge, som tror.“ (1 Cor. 1, 2.) Og for de troende bliver da denne Verdens Videnskab til Daarskab, medens Troen paa dem, Daarlighed fra Gud gjør dem videre, end denne Verdens saakaldte Vilje. Ved denne Tro skal de heller ikke blive beffæm- mede af ham i hans Tilkommelse,

Jesu om de her i Livet i Vighed med Herren selv og alle hans hellige paa Jorden maatte staa tilfamme, lide Naam og Spot af de verdslige. Naar vi altsaa nu skal beffæftige vore Tanker med Verren om Guds Sty- relse maatte vi ikke vente, at vi kan tale de verdslige tilfamme. Det er jo Troens Oer, som vi som troende ved Guds egen Raads Oplosning skal sø- ge at trænge ind i. Den Troende beffænder jo i den Iste Art, at han tror paa Gud Fader, den al- mægtige Staber, Opholder, Styret. Han tror altsaa ikke at noget af det- te er Tilhøddighedens Værd; men den personlige, levende Guds Fing. Og det dette tror han at Gud gjør ved sin Oer af sin faderlige Gødded og Barmhjertighed.

Til den kristelige Tro efter denne Artitel hører altsaa: a) Jeg tror at Gud er min faders Fader og for hans Skuld og for min Fader, som altsaa elsker mig og derfor ogsaa vil forsvare og bevare mig mod al Fare. b) Jeg tror ogsaa at denne min Fa- der er den almægtige, som altsaa og- saa kan bevare og forsvare mig. c) Jeg tror ogsaa at denne min Fader almægtige er min og alle Tinges Staber og derfor ogsaa min og alle Tinges Herre, der altsaa har Ret til at lindre og regjere som han selv vil. Og derfor ved jeg at intet kan være i Verden og intet kan se i Verden og intet kan berede mig i Verden, som ikke Gud vil skal være, se og berede. Det som altsaa kunde blive mig til uheldig Skade og Jordoverfæ, det ved jeg altsaa at Gud, min almægtige Fader og Staber, ikke vil lade komme over mig.

Den kristelige Tro paa Guds Sty- relse har altsaa sin Grund i Troen paa Gud som Fader, som Almægtig og som Staber. Og jeg tiller jeg da følgende Spørgsmaal som Vedetraad for vore Forhandlinger om Guds Styrelse:

1. Gvad styrer Gud (som Fader, Almægtige og Staber)?

Svar: Alle Ting, de største med de mindste. De onde med de gode, det onde og det gode. Alt og alle ledes af ham efter hans Vilje og in- tet sker mod hans Vilje.

2. Hvorledes styrer Gud (som Fader, Staber og Almægtig)?

Svar: Som den barmhjertige, langmodige, naadige og vige; men ogsaa som den hellige og retfærdige.

3. Hvorfor — i hvilken Døstigt — og til hvis ledste styrer Gud? (som Fader o, i, v.)

Svar: Gud styrer alle Ting a) forat hans Vilje skal se i Verden; b) til bedste for sine Stabelinger, c) fra Gørlighed til Brien.

4. Gvad betyger ham til at gøre alle Ting?

Svar: Hans faderlige B. Ved og Barmhjertighed.

Punkt 1. Naar Spørgsmaalet altsaa for det første er: Gvad styrer Gud? Da er det klart, at han styrer alle Ting. Julet sker uden hans Vilje; jama Begivenheder saavel som store. „Herre du regjerer over alle Ting!“ og ikke en Soud falder til Jorden uden Faderens Vilje og alle eders Lovetvord er talte. Det er forholdsvist let at tro at Gud styrer alle store Verdensbegivenhe- der, Jøffestagens Skabner og hele Uoverfæts Gang; men at han skulde bryde sig om saadanne Smaating, som at tage vare paa Gimmelen Engle og Korsets Kæde og endog talte vore Lovetvord, det er vi til- høddige til at mene, at han er for stor til. Men nei — Jesus mener ikke det. Den som hører saadanne Tan- ker lynder altsaa imod Sandhedens Oer, men saadanne Meninger strider ogsaa imod Troens Oer; thi der be- fænder vi jo, at vi tror paa Gud den almægtige, paa den altsaa, som med sin venedelige Magt omfatter, behar- sler og leder alle de venedelig mange jama saavel som de store Begivenhe- der. Styrer han ikke det lille, saa styrer han heller ikke det store; thi udaf intet kommer dette. (Væsentlig efter Spørdal.)

Men styrer han da ogsaa de onde — det er de mod hans Vilje striden- de Begivenheder? At han styrer de Begivenheder som i sig selv er gode, det er i overensstemmelse med hans behagelige Vilje, som vi forholdsvist let forstaa. Og ogsaa disse Meninger er imod Guds Oer og Troen. Thi tilhødder vi at Gud er den almægtige saa kan selvsig intet — selv ikke det onde — se uden hans Vilje; haafeid vilde han jo ikke være „den almægtige.“ Paa samme Raade styrer han naturligvis ogsaa Uoverfæ af de onde som de gode Mennefe. Af- se saaledes at han skulde have Be- hog i de onde og beres onde Hand- linger; men han vil tillade, at de sker. Vi siger altsaa, at de sker ifølge hans behagelige Vilje. Men nærmere herom i næste Punkt.

(Værd.)

Mr. B. Oscar Storlie, den nor- ske Begraffelsesagent i So. Tacoma, der i nogen Tid har drevet sin For- retning i Sompant med Mr. A. W. Merrow, har kjøpt denne ud, og vil forfatte Virksomheden under Firm- navn B. Oscar Storlie & Co. Mr. Merrow er flyttet til Eatonville.